

ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΟΣ ΣΥΛΛΟΓΟΣ «Ο ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΣ»

ΠΕΠΡΑΓΜΕΝΑ
ΤΟΥ ΣΤ' ΔΙΕΘΝΟΥΣ
ΚΡΗΤΟΛΟΓΙΚΟΥ ΣΥΝΕΔΡΙΟΥ

ΤΟΜΟΣ Α₂
ΤΜΗΜΑ ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΚΟ

ΧΑΝΙΑ
1990

ΣΠΗΛΑΙΟ «ΛΑΒΥΡΙΝΘΟΣ» ΓΟΡΤΥΝΟΣ ΗΡΑΚΛΕΙΟΥ ΚΡΗΤΗΣ

ΠΕΡΙΛΗΨΗ

Ο Λαβύρινθος Κρήτης που συνδέεται με την Αρχαία Ελληνική Μυθολογία, έχει τοποθετηθεί, κατά καιρούς, από αρχαίους Έλληνες και ξένους επιστήμονες σε τρεις διαφορετικούς χώρους: Κνωσός - Σπήλαιο Γόρτυνος - Σπήλαιο Αγίας Παρασκευής Σχοτεινού.

Και οι τρεις αναφερόμενοι χώροι διαθέτουν προϋποθέσεις που δικαιολογούν τη διεκδίκηση αυτού του τίτλου.

Στην ανακοίνωσή μας αναφέρονται:

1. Γνώμες των διαφόρων Αρχαίων Ελλήνων και ξένων μελετητών, που ασχολήθηκαν κατά καιρούς μ' αυτόν.
2. Έκθεση του σπηλαιίου «λαβύρινθος» Γόρτυνος, ύστερα από λεπτομερή έρευνα, χαρτογράφηση και μελέτη του.
3. Απόψεις και συμπεράσματα που εξήχθησαν από την παραπάνω έρευνά μας, σχετικές με τους χαρακτηρισμούς που έδωσαν οι μέχρι σήμερα ερευνητές. Άλλοι το χαρακτήρισαν ως λατομείο πέτρας που μ' αυτές χτίστηκαν οι αρχαίες πόλεις Γόρτυς και Κνωσός και άλλοι, ως φυσικό σπήλαιο με πολλούς διαδρόμους και διακλαδώσεις, που ταυτίζεται με την αρχαία ελληνική μυθολογία και σχετίζεται με τον Θησέα, την Αριάδνη και το Μινώταυρο.

ΧΩΡΟΣ - ΜΥΘΟΛΟΓΙΑ

Από εκατοντάδες χρόνια ο «λαβύρινθος» Κρήτης, που συνδέεται με την Αρχαία Ελληνική Μυθολογία, απασχόλησε — κατά καιρούς — πολλούς επιστήμονες, Έλληνες και ξένους, τόσο για την ακριβή θέση του, όσο και για τη δημιουργία του.

Τον έχουν τοποθετήσει σε τρεις διαφορετικούς μεταξύ τους χώρους: Κνωσό - Σπή-

* Άννα Πετροχειλίου: Σπηλαιολόγος, Αντιπρόεδρος Ελληνικής Σπηλαιολογικής Εταιρείας (Ε.Σ.Ε.).

λαίο Γόρτυνος - Σπήλαιο Αγίας Παφλασκεύης Σκοτεινού. Και οι τρεις χώροι διαθέτουν δικαιολογητικά για τη διεκδίκηση αυτού του τίτλου.

Σχετικά με το λαβύρινθο Κνωσού, ο Διόδωρος Σικελιώτης αναφέρει ότι: «Ο Δαίδαλος ηγαίνοντας στην Αίγυπτο εθαύμασε τον με εξαίρετη τέχνη κατασκευασμένο λαβύρινθό της και, όταν επέστρεψε στην Κνωσό, έκανε παρόμοιο για το Μίνωα, βασιλιά της Κρήτης».

Ο Πλίνιος χαρακτηρίζει το μέγεθός του ως ένα εκατοστό του λαβύρινθου της Αιγύπτου, ο δε Savary αναφέρει ότι ο λαβύρινθος Κνωσού ήταν ήδη γκρεμισμένος κατά την εποχή του Πλίνιου.

Ο Τζέτζες τον αναφέρει ως φυλακή, από την οποία ήταν αδύνατο να βγεις, γιατί οι άπειρες περιστροφές του μοιάζαν με σάλιαγχο.

Ο Pococke θεωρεί λαβύρινθο Κνωσού τα ανάκτορα του Μίνωα.

Ο Claudin ξεχωρίζει το λαβύρινθο Γόρτυνος από το λαβύρινθο Κνωσού αναφέροντας: «Ο λαβύρινθος Γόρτυνος μόνιμο ενδιαίτημα του Μινώταυρου». Την ίδια γνώμη έχει και ο Claudius Clodianus.

Ο Cedrenus προσθέτει: «Ο Μινώταυρος κρύβεται στο βάθος μιας σπηλιάς με χίλιες στροφές».

Ο Mallalas (ΣΤ' αι. μ.Χ.) αναφέρει, μεταξύ άλλων, ότι για να εξοντώσει ο Μίνωας τον Θησέα, του έδωσε εντολή να σκοτώσει το Μινώταυρο, γιού της γυναίκας του Πασιφάης και του Μανιακού Ταύρου. Τον παρά φύσιν έρωτα της Πασιφάης προς τον Ταύρο ενέβαλε ο Ποσειδώνας, για να τιμωρήσει το Μίνωα, που δεν θυσίασε τον ταύρο που του υποσχέθηκε.

Ο Μινώταυρος κατοικούσε στο βάθος ενός φοβερού και πολύπλοκου σπήλαιου που το έλεγαν λαβύρινθο.

Η ερωτευμένη κόρη του Μίνωα Αριάδνη, για να σώσει τον αγαπημένο της, του έδωσε το μίτο και ένα ξίφος. Ύστερα από θανάσιμη πάλη, ο Θησέας σκότωσε το Μινώταυρο και με τη βοήθεια του μίτου κατόρθωσε να βγει από το λαβύρινθο νικήτης.

Ο Lithgow συγχέει το λαβύρινθο Κνωσού με το λαβύρινθο Γόρτυνος.

Χαρακτηρισμός σχηματισμού του

Ο λαβύρινθος Γόρτυνος, ως προς το σχηματισμό του έχει χαρακτηριστεί, από άλλους μεν ως λατομείο, από τις πέτρες του οποίου χτίστηκαν οι αρχαίες πόλεις Γόρτυς και Κνωσός και από άλλους, ως φυσικά διανοιγμένο σπήλαιο.

Ως λατομείο τον έχουν χαρακτηρίσει οι ακόλουθοι επιστήμονες κατά χρονολογική σειρά επίσκεψής τους: Belon 1553, Theuet 1575, Barozzi 1577, Radzivil και Querini 1538, Zuallardo 1586, Boschini 1650, Pococke 1739, Cockerell, Sonnini (1779), Sieber 1818.

Ο Ostin de Prockesch σε λόγο που εξεφώνησε κατά τη συνέλευση των Γερμανών Φυσικών στη Βιέννη το 1832 με θέμα το «λαβύρινθο Κρήτης», τον τοποθετεί

κάτω από τη Γόρτυνα και νομίζει ότι ήταν νεκροταφείο σκαμμένο κατά την εποχή Αιγυπτιακής Δεσποτείας.

Ο *Raulin* (1845) που μελέτησε γεωλογικά και την περιοχή του σπηλαίου και το σπήλαιο, καταλήγει στη μελέτη του: «Αν είναι αλήθεια ότι δεν βρήκαν μέσα στους λόφους γκριζο ασβεστόλιθο που χτίστηκε η Γόρτυς από ωραίες πελεκητές πέτρες, δεν είναι επίσης ακριβές ότι ο ναός θα έχει χτιστεί με τις κοινές πέτρες του λαβύρινθου, γιατί είναι ένας χονδροειδής κιτρινωπός ασβεστόλιθος με πisolιθικούς κόκκους, που δεν τον συνάντησα».

Κλείνοντας τη μελέτη του αναφέρει: «Ο σχηματισμός του περίφημου λαβύρινθου της Γόρτυνος, είτε τεχνητός εξακριβωθεί ότι είναι είτε φυσικός, θα εξακολουθεί να είναι σπουδαίος».

Στη συνέχεια αναφέρουμε τους επιστήμονες κατά χρονολογική σειρά επισκεψής τους, που παραδέχονται ότι ο λαβύρινθος Γόρτυνος είναι φυσικό σπήλαιο, που πριν από πολλούς αιώνες καλλιτέχνες μάστοροι διεύρυναν τους περιορισμένους χώρους του, ύψωσαν την οροφή αφαιρώντας τις πέτρινες στρώσεις, που φυσικά ήταν οριζόντιες σ' όλο το πάχος του βουνού, λάξευσαν τους τοίχους κάθετα, σε ορισμένα μέρη, και ταχτοποίησαν στα πλάγια τις περισσότερες πέτρες όπου εμπόδιζαν τις διαβάσεις. Αυτοί είναι: *Randolph* 1687, *Tournefort* 1700, *Maihows* 1750, *Savary* 1779, *Fabreguettes* 1834, *Scott* 1834.

Τέλος ο *P. Faure* (1958), τοποθετεί τον μυθικό λαβύρινθο στο σπήλαιο Αγίας Παρασκευής Σχοτεινού Ηρακλείου, στηριζόμενος τόσο στα ευρήματα που ανακαλύφθηκαν από τον ίδιο και από ανασκαφές που πραγματοποίησαν οι: *Evans*, *Pendlebury* και *Davaras*, όσο και στους σταλαγματιτικούς σχηματισμούς, που θυμίζουν ανθρώπινες μορφές βελτιωμένες τεχνητά. Ακόμη υπάρχει — όπως αναφέρεται — σταλαγματίτης με σχήμα τετράποδου ζώου, που απεικονίζει — ίσως — το Μινώταυρο. Εκτός από τα ευρήματα, το σπήλαιο της Αγίας Παρασκευής διανοίγεται σε κλιμακωτούς ορόφους, χωρισμένους σε τμήματα, από σταλαγματικά συγκροτήματα, δημιουργώντας έτσι πολύπλοκους διαδρόμους.

ΧΑΡΤΟΓΡΑΦΗΣΗ

Με την αποτύπωση κάτοψης του σπηλαίου «λαβύρινθος» Γόρτυνος, έχουν ασχοληθεί στο παρελθόν ο *Cockerell* και ο *Sieber*.

Ο χάρτης του πρώτου, που κυκλοφόρησε το 1820 είναι ελλιπής. Του δεύτερου (ο χάρτης) που κυκλοφόρησε το 1821 είναι πληρέστερος.

Ο *Sieber* στο χάρτη του αναφέρει και ονόματα που έδωσε ο ίδιος σε ορισμένα διαμερίσματα του σπηλαίου εμπνεόμενος από την Αρχαία Ελληνική Μυθολογία, και ιδιαίτερα από μύθους σχετικούς με τον Θησέα, την Αριάδνη και το Μινώταυρο, τα οποία διατηρήσαμε και συμπληρώσαμε.

Περιοχή του σπηλαίου:

Το σπήλαιο «Λαβύρινθος» Γόρτυνος βρίσκεται στα Ν.Δ. πρόβουνα του βουνού Ίδη (Ψηλορείτης) σε υψόμετρο 413 μ.

Η προσπέλασή του πραγματοποιείται από το Ηράκλειο μέχρι το χωριό Καστέλλι Καινουρίου, με ασφαλτόστρωτο δρόμο μήκους 57 χμ. και, στη συνέχεια ως την είσοδό του, με χωματόδρομό μέτριας κατάστασης μήκους 3.800 μ.

Γεωλογικά στοιχεία:

Κατά τον Καθηγητή Ν. Συμεωνίδη το πέτρωμα που καλύπτει την περιοχή του λαβύρινθου είναι Μεσομειοκαινικών με κανονικές εναλλαγές γκριζών και πρασινωπών λιμναίων αργίλων, με μερικές παρεμβολές ασβεστολίθων μεσομειοκαινικής ηλικίας.

Οι γύφοι που υπάρχουν στα βόρεια του χωριού Καστέλλι είναι και αυτοί μειοκαινικής ηλικίας.

Το σπήλαιο:

Οι στρώσεις του πετρώματος, όπου είναι διανοιγμένο το σπήλαιο, είναι εντελώς οριζόντιες, σε πέτρωμα που ήδη αναφέρθηκε.

Σε πολλά σημεία του δαπέδου του, υπάρχουν πλάκες, που αποσπάστηκαν από την οροφή, τόσο συμμετρικές που μοιάζουν τεχνητά επεξεργασμένες.

Στις οριζόντιες στρώσεις του πετρώματος οφείλεται και η σχεδόν επίπεδη κοιλότητα του σπηλαίου με μικρές διακυμάνσεις. Το μήκος των πολύπλοκων διαδρόμων του ανέρχεται σε 2.479 μ. Τα προσιτά τμήματά του καλύπτουν έκταση 8.900 μ².

Οι αρχαίοι Έλληνες αξιοποίησαν ορισμένα πρόσφορα τμήματά του, λαξεύοντας με καλλιτεχνική απόδοση αίθουσες με διάφορα μεγέθη και σχήματα. Μέχρι σήμερα δεν έχουμε σαφείς αποδείξεις για τη χρήση τους. Ίσως χρησιμοποιήθηκαν για διάφορες εκδηλώσεις: λατρείας, μυστηρίου, διασκέδασεων, συναθροίσεων κλπ. Μια αρχαιολογική έρευνα θα δώσει τη σωστή λύση.

Όλες οι αίθουσες συνδέονται μεταξύ τους με στενούς ή πλατύτερους διαδρόμους, με τοίχους λαξευμένους — κατά διαστήματα — και συμπληρωμένους με ξηρολιθιά, οι οποίοι συγχρατούν τα άχρηστα υλικά που προήλθαν από τα λαξεύματα. Αυτά καλύπτουν μεγάλα τμήματα του σπηλαίου, απροσπέλαστα σήμερα. Ακόμη υπάρχουν και λαξευτές κολώνες υποστύλως της οροφής.

Η εκδοχή, ότι πρόκειται περί υπόγειου λατομείου πέτρας, με την οποία χτίστηκαν οι γειτονικές πόλεις Γόρτυς και Κνωσός δεν ευσταθεί, για τους παρακάτω σοβαρούς λόγους:

1. Το σπήλαιο, όπως αναφέραμε, είναι δαιδαλώδες με μεγάλη έκταση.
2. Τα περισσότερα λαξευμένα τμήματά του (θάλαμοι) βρίσκονται σε μεγάλες αποστάσεις από την είσοδό του και μεταξύ τους.
3. Από τις υπάρχουσες στενές διαβάσεις του σπηλαίου, ανάμεσα στους τοίχους ξηρολιθιάς, ανώμαλο δάπεδο και σε ορισμένα σημεία με πλάτος μόλις 1-1,5 μ., δεν ήταν δυνατόν να μεταφερθούν λαξευμένοι, ή ακατέργαστοι ογκόλιθοι με ανυπολόγιστο βάρος, προς την είσοδό του, και φυσικά, με τα πρωτόγονα μεταφορικά μέσα που χρησιμοποιούσαν την εποχή εκείνη.
4. Η είσοδος του σπηλαίου βρίσκεται σε απόσταση μιας ώρας από την αρχαία πόλη Γόρτυνα, σε αρκετά απότομη και δύσβατη πλαγιά του βουνού Ίδη, με υψομετρική διαφορά 220 μ. περίπου και χωρίς διανοιγμένο δρόμο. Πώς ήταν δυνατόν και με ποια μέσα, να μεταφερθούν την εποχή εκείνη, μεγάλου βάρους ογκόλιθοι σε μονοπάτι, που όπως αναφέρει ο *Tournefort*, «με δυσκολία ο άνθρωπος το ανεβάζει με άλογο»:
5. Εφ' όσον ολόκληρος ο λόφος, όπου διανοίγεται το σπήλαιο, αλλά και όλη η περιοχή της Γόρτυνος καλύπτεται από το ίδιο πέτρωμα, θα ήταν παράλογο να μη σκεφθούμε ότι η προμήθεια των οικοδομικών υλικών, για οποιοδήποτε οικοδόμημα, θα ήταν ευκολότερη και άμεση απ' αυτούς τους χώρους και, φυσικά, ανυπολόγιστα οικονομικότερη.

ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑΤΑ

Ο λαβύρινθος Γόρτυνος, που όπως αποδείχθηκε είναι σπήλαιο φυσικά διανοιγμένο και τεχνητά βελτιωμένο, είτε είναι αυτός που συνδέεται με την Αρχαία Ελληνική Μυθολογία, είτε όχι, είναι αξιολογότετος με παγκόσμιο ενδιαφέρον, τόσο για την έκταση και το σχηματισμό του σε πέτρωμα εντελώς οριζόντιο, σε όλη του την έκταση, όσο και για την αξιολογότετη καλλιτεχνική επεξεργασία ορισμένων χώρων του, από ανθρώπους παρωχημένης εποχής, κάτω από συνθήκες πολύ δύσκολες και ανθυγιεινές ακόμη και για τη σημερινή εποχή.

ΠΡΟΤΑΣΕΙΣ

Κατά τη γνώμη μας το περίφημο σπήλαιο «Λαβύρινθος» Γόρτυνος, που σήμερα είναι δικαιολογημένα σφραγισμένο, γιατί σε ορισμένο θάλαμό του υπάρχουν ~~υπο~~πολείμματα μισοφθαρμένων πυρομαχικών που εγκαταλείφθηκαν από τους Γερμανούς κατά την υποχώρησή τους, θα πρέπει να ελευθερωθεί από αυτά το γρηγορότερο, για να μπορέσει η Αρχαιολογική Υπηρεσία ξένοιαστα ν' ασχοληθεί μ' αυτό. Κατά κύριο λόγο στους λαξευμένους θαλάμους.

Τα αποτελέσματα, που όπως πιστεύουμε θα είναι αξιολογότερα, θα προβάλουν το σπήλαιο όχι μόνο στο χώρο που βρίσκεται, αλλά σε όλο τον κόσμο.

Ήδη, το πρώτο βήμα έγινε, που είναι και το ήμισυ του παντός, από την Ελληνική Σπηλαιολογική Εταιρεία, με τη λεπτομερή εξερεύνηση και χαρτογράφηση του. Τα άλλα βήματα που θα ακολουθήσουν θα ολοκληρώσουν το έργο.

ANNA ΠΕΤΡΟΧΕΙΛΟΥ

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ

Διόδωρος ο Σικελιώτης (90-20 π.Χ.) *Βιβλιοθήκη Ἱστορική* I, 61, 3-4 IV, 77
1-4.

Δίων ο Χρυσόστομος (40-117 μ.Χ.) *Λόγος (LXXV) τῶν ἐν Κιλικίᾳ περὶ
Ἐλευθερίας* (440R).

Πλούταρχος (46-125 μ.Χ.) *Βίοι παράλληλοι. Θησεύς.*

Παυσανίας (13ος αι. μ.Χ.) *Ἀττικά* (XXVII, 10)

Παυσανίας *Κορινθιακά* (XXXI, 1)

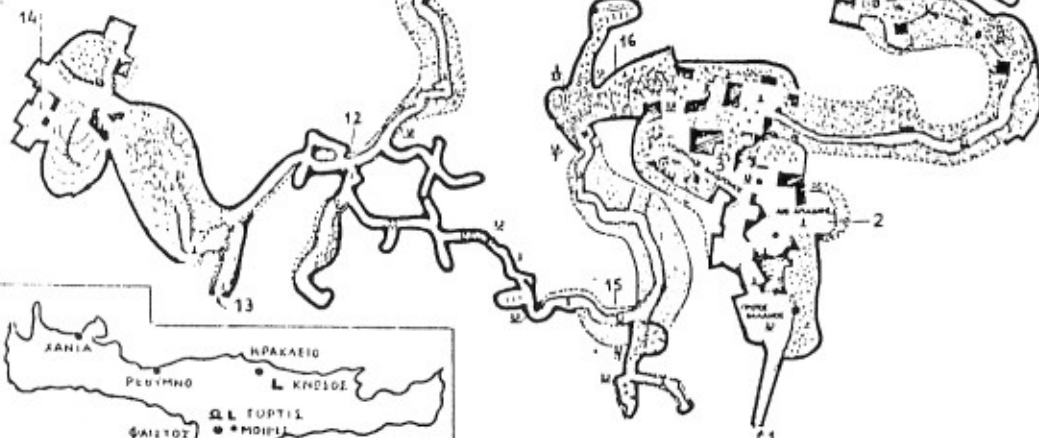
* Anna Petrochilou: *Spéléologue*

- Φιλόστρατος ο Αθηναίος (Β'-Γ' αι. μ.Χ.) *Τά ἐς τόν Τυανέα Ἀπολλώνιον* (IV, 34).
- Ιωάννης Μαλλαλάς (ΣΤ' αι. μ.Χ) *Χρονογραφία* (IV, 107-108) Bonnae 1831.
- Christophori Buodelmontii (Αρχιεπισβύτερος Φλωρεντίας) "Descriptio Cretae". Flam. Cornelius, *Creta Sacra...* Venetiis 1755 F.A. 1-76.
- Christophe Buodelmonti, *Description des îles de l'Archipel*, 139-156, Em. Legran, Paris 1897.
- Pierre Belon Dumans, *Les Observations de plusieurs singularités et choses mémorables, trouvées en Crète*, Paris 1554, Part. III-XX et VI f. 8r.
- William Lithgow, *The total Discourse of the Raze Adventures and Painfull Peregrinations...*, Lyon 1632 - Glasgow (1906) 86-87.
- Bernard Randolph, *The present state of the Islands of the Archipelago....* Printed at the theater in Oxford 1687, 73-79.
- Joseph Pitton de Tournefort, *Relation d'un voyage du Levant*, Paris 1717, 65-70.
- Joseph Pitton de Tournefort, *Description du Labyrinthe de Candie*, Mem. Acad. Sciences, Paris 1702, 219-221.
- Richard Pococke, *A Description of the East, and some other Countries....*, T. II, part. I, 236-268, London 1743, 1745.
- Claude-Etienne Savary, *Lettres sur la Grèce, faisant suite de celles sur l'Égypte*, Paris 1788, 140-141, 209-228.
- Charles-Nicolas Sigisbert Sonnini de Manoncourt, *Voyage en Grèce et en Turquie*, T. 1, 342-451.
- Guillaume Antoine Olivier, *Voyage dans l'Empire Othoman, l'Égypte et la Perse*, Paris 1801, 1804, 187, T. Ip, 366-427.
- Franz Wilh. Sieber, *Reise nach der Insel Kreta in Griechischen Archipelagus in Jahre 1817*, Leipzig und Sorau 1823, T. I, 510-520, T. II, 226-229.
- Ostin de Prokesce, *Com. Bul. de la S. Geol. de France* T. III, 45, 1832.
- Robert Pashley, *Travels in Crete...* T.I. Cambridge 1837, 295-298.
- Félix-Victor Raulin, *Description Physique et Naturelle de l'île de Crète....* Paris 1867, 1869, 138-140, 584-591.
- Thomas Abel Brimage Spratt, *Travels and recherches in Crete...*, London 1865.
- P. Faure, "A la recherche du vrai Labyrinthe de Crète". *Critica Chronika* IZ', 315-326, 1963.
- Ελευθ. Πλατάκης, «Ξένοι Φυσιοδίφαι...», *Αμάλθεια* 2 (1970) 65-70, 3 (1970) 105-106, 5 (1971) 87-90, 6 (1971) 105.
- Ελευθ. Πλατάκης, *Σπήλαια και άλλα καρστικά μορφοί της Κρήτης*, 1973, T. A', 206-351.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΣΙΒΙΑΙΟΛΟΓΙΚΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ
 ΣΙΒΙΑΙΟ - ΛΑΒΥΡΙΝΘΟΣ -
 ΓΟΥΡΓΕΝΟΣ ΗΡΑΚΛΕΙΟΥ ΚΡΗΤΗΣ
 ΜΠΟ ΑΝΝΑ ΠΕΤΡΟΦΕΛΙΟΥ
 ΚΑΥΜΑΚΑ Α.Σ.Μ. 0015

ΥΠΟΜΝΗΜΑ

- ΠΥΛΕΣ
- ΠΕΡΙΣΣ
- ΛΑΞΥΤΟΙ ΤΟΙΧΟΙ
- ΞΗΡΟΠΟΙΗΣ
- ΛΑΞΥΤΕΣ ΚΟΛΟΝΕΣ
- ΑΚΡΗΘΗ ΟΡΙΑ
- ΠΙΘΑΝΑ ΟΡΙΑ
- ΚΑΥΣΕΙΣ ΕΔΑΦΟΥΣ
- ΑΣΦΙΣΤΑ ΓΑΙΙΚΑ
- ΥΨΟΣ ΟΡΟΦΗΣ

- 1 ΕΙΣΟΔΟΣ Α'
- 2 ΑΙΘΟΥΣΑ ΑΡΙΑΣΝΗΣ
- 3 ΚΕΝΤΡΙΚΟΣ ΔΙΑΔΡΟΜΟΣ Α'
- 4 ΑΙΘΟΥΣΑ ΠΑΛΗΣ
- 5 ΑΙΘΟΥΣΑ ΤΕΛΕΤΩΝ
- 6 ΑΙΘΟΥΣΑ ΤΡΑΠΕΖΑΣ
- 7 ΑΙΘΟΥΣΑ ΑΝΑΠΑΥΣΕΩΣ
- 8 ΘΑΛΑΜΟΣ ΝΥΧΤΕΡΙΔΩΝ
- 9 ΑΝΤΡΟ ΘΗΣΕΑ
- 10 ΑΙΘΟΥΣΑ ΝΕΡΟΥ
- 11 ΑΠΑΘΑΘ ΤΡΙΣΤΡΑΤΟ
- 13 ΕΙΣΟΔΟΣ Β'
- 14 ΑΝΤΡΟ ΜΙΝΩΤΑΥΡΟΥ
- 15 ΚΕΝΤΡΙΚΟΣ ΔΙΑΔΡΟΜΟΣ Β'
- 16 ΑΙΘΟΥΣΑ ΠΑΛΚΩΝ